

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **J. D.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor sekretariátu hejtmána**, se sídlem v Jihlavě, Žižkova 57, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2015, č. j. KUJI 39654/2015

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 6. 7. 2015 se žalobce domáhal přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2015, č. j. KUJI 39654/2015, které zamítlo odvolání žalobce směřující proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 1. 6. 2015, č. j. MMJ/OD/5704/2015-10, JID:91641/2015/MMJ, kterým byla odmítnuta podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen

„zákon o svobodném přístupu k informacím“) žádost žalobce, jenž požadoval poskytnutí následujících informací: 1) právní odůvodnění skutečností, na základě kterých orgán Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, odložil věc dopravní nehody ze dne 15. 12. 2014 pod č. j. MMJ/OD/5704/2015-5 JID:53241/2015/MMJ a 2) právní odůvodnění skutečností, na základě kterých orgán Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, dospěl k výroku, že „došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku“; napadené rozhodnutí žalovaného zároveň prvostupňové správní rozhodnutí potvrdilo.

II. Obsah žaloby

Ve včas podané žalobě žalobce uváděl, že jako poškozený účastník dopravní nehody požádal podáním ze dne 19. 5. 2015 v souladu s ust. § 13 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím o informaci v rozsahu: 1) právní odůvodnění skutečností, na základě kterých orgán Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, odložil věc dopravní nehody ze dne 15. 12. 2014 pod č. j. MMJ/OD/5704/2015-5 JID:53241/2015/MMJ a 2) právní odůvodnění skutečností, na základě kterých orgán Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, dospěl k výroku, že „došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku“ a jak se správní orgán odboru dopravy Magistrátu města Jihlavy vypořádal v záznamu o odložení věci č. j. MMJ/OD/5704/2015, ze dne 30. 3. 2015 se zákonnou povinností rozhodovat v souladu s právním řádem a na základě zjištění, o kterém není pochybnosti, se závažností naplněné právně významné odpovědnosti řidiče osobního motorového vozidla Nissan RZ: ..., podle ustanovení silničního zákona 1) ujetí řidiče z místa dopravní nehody a 2) odmítnutí poskytnutí informací pro vyplnění záznamu o dopravní nehodě, včetně odmítnutí vyznačení do záznamu o dopravní nehodě, postavení vozidel při dopravní nehodě. Prvostupňový správní orgán neprovedl všechna šetření podle jeho pravomoci, ačkoliv měl za povinnost rozhodovat na základě zjištění, o kterém není pochyb, neprokázal, že by byl právně odborně způsobilý uvádět jakékoliv hodnocení míry poškození vozidel ve vztahu pro přijímání závěrů odpovědnosti za dopravní nehodu a žádost o informaci zamítl. Nebyly provedeny všechny ve věci důležité úkony (např. v míře celkové odhadní škody 120 000 Kč), které by ji opravňovaly k odložení věci a odmítnutí žádosti o informaci. Správní orgán neodůvodnil, proč byl žalobce uváděn jako osoba podezřelá z naplnění přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění platné pro projednávanou věc (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), a to i přesto, že je prokázané, že žalobce jel se svým vozidlem Opel Meriva v koloně vozidel a že ke střetu vozidel Opel a Nissan došlo prudkým vybočením vozidla Nissan z levého jízdního pruhu do pravého jízdního pruhu kolony vozidel, ve které jelo vozidlo Opel, řízené žalobcem. Napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť uvádí, že požadované informace nejsou informacemi ve smyslu ust. § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a dále že povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti a které má nebo měl mít k dispozici. Odpovědný státní úředník má za povinnost uvést právní podstatu výkladu zákonnosti ve vztahu k předmětné věci.

III. Obsah napadeného rozhodnutí žalovaného

V odůvodnění žalobou napadeného odvolacího rozhodnutí je mj. uvedeno, že povinný subjekt žádost žalobce o poskytnutí informací zamítl s tím, že požadované informace nejsou

informací ve smyslu ust. § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle ust. § 2 odst. 4 citovaného zákona platí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazu na názoru, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Zákon o svobodném přístupu k informacím je zaměřen na poskytování informací, které má povinný subjekt k dispozici, jenž existují a které u povinného subjektu „leží“. V dostupných výkladech panuje shoda v názoru, že se předmětný zákon nevztahuje na poskytování názorů, řešerží, analýz, tzn. takových informací, které by povinný subjekt musel vytvořit na základě žádosti. Žalovaný dále poukázal na důvodovou zprávu k novele zákona o svobodném přístupu k informacím (zákon č. 61/2006 Sb.) a dále na výklad ust. § 2 odst. 4 citovaného zákona uváděný odbornou literaturou (Furek, A., Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím Komentář. Linde, Praha 2010. 671 str.). Žalovaný dále uvedl, že žalobce požaduje zpracování právní analýzy k dané věci, přičemž taková povinnost není v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím stanovena.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval skutkovou a právní argumentaci použitou v žalobou napadeném rozhodnutí a dále doplnil, že použití informačního procesu nemůže nahradit vlastní věcný proces, neboť v intencích zákona o svobodném přístupu k informacím žalovaný není kompetentní přezkoumávat a posuzovat, zda nedochází k případným porušením povinností stanovených jinými zvláštními zákony. Práva vyplývající z citovaného zákona neslouží coby zvláštní forma opravného prostředku proti postupu správního orgánu ve správním řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

V. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II., dílu 1, § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného odvolacího rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek ve smyslu ust. 51 odst. 1 s.ř.s.

Spor mezi účastníky řízení je veden na rovině právní a spočívá v posouzení, zda žalobcova žádost ze dne 19. 5. 2015 o informace, učiněná s odkazem na zákon o svobodném přístupu k informacím byla správně prvostupňovým i odvolacím orgánem posouzena jako žádost o novou informaci, kterou povinný subjekt nedisponuje a přičemž zároveň nemá povinnost požadovanou informaci disponovat.

Skutkový stav není mezi účastníky sporný a vyplývá z předloženého správního spisu. Dne 9. 3. 2015 obdržel Magistrát města Jihlavy listinu nadepsanou jako Oznámení přestupku, kterou Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina, územní odbor Jihlava, dopravní inspektorát, oznamovala postupem podle ust. § 58 odst. 1 zákona č.

200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) k projednání věc podezřelých řidičů Mgr. Z. G. A. J. D. (žalobce). Oznámení se týkalo dopravní nehody, k níž došlo dne 15. 12. 2014 ve 14:40 hod na komunikaci 1. třídy č. 38 v obci Dlouhá Brtnice, kdy oba podezřelí řidiči uvedli rozporné skutkové okolnosti ohledně vzniku této dopravní nehody, přičemž každý z nich označoval druhého řidiče za viníka této nehody. Dne 30. 3. 2015 vyhotovil prvostupňový správní orgán záznam o odložení věci s tím, že oba účastníci nehody spatřovali jejího viníka ve druhém řidiči, přičemž na místě střetu nebyly zjištěny žádné upotřebitelné stopy, podle kterých by se dalo spolehlivě určit, který z řidičů porušil dopravní předpisy a tím způsobil dopravní nehodu. Podle poškození vozidel nelze jednoznačně určit, který z řidičů vybočil a tím ohrozil druhého řidiče. Jedná se o boční střet bez výrazného hloubkového poškození. Oba řidiči svou vinu ve svých výpovědích popírají a na místě nebyli policisty zjištěni žádní nezávislí svědci. V záznamu o odložení věci je dále uvedeno, že vzhledem k těmto skutečnostem správní orgán věc oznámených přestupků postupem podle ust. 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích odkládá. Vyrozměním ze dne 30. 3. 2015 bylo žalobci prvostupňovým správním orgánem sděleno, že věc dopravní nehody ze dne 15. 12. 2014 byla postupem podle ust. § 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích odložena, neboť došlo oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku.

Žádostí ze dne 19. 5. 2015 požádal žalobce prvostupňový správní orgán s odkazem na ust. § 13 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím o sdělení následujících informací: 1) právního odůvodnění skutečností, na základě kterých orgán Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, odložil věc dopravní nehody ze dne 15. 12. 2014 pod č. j. MMJ/OD/5704/2015-5 JID:53241/2015/MMJ a 2) právního odůvodnění skutečností, na základě kterých orgán Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy, dospěl k výroku, že „došlo oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku“. Prvostupňový správní orgán na základě uvedené žádosti vydal dne 1. 6. 2015 rozhodnutí, kterým požadovanou informaci s poukazem na ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl s tím, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazu na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Zároveň žalobci nad rámec uvedeného rozhodnutí s odkazem na aplikaci zásady dobré správy zaslal záznam o odložení věci ze dne 30. 3. 2015 v anonymizované podobě (jak byl shora již citován). Na základě odvolání žalobce ze dne 3. 6. 2015 došlo k vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, přičemž podstatné důvody vedoucí k jeho vydání jsou uvedeny shora.

Pro posouzení věci jsou relevantní následující zákonná ustanovení.

Podle ust. § 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích platí, že správní orgán věc dále odloží, jestliže došlo oznámení (§ 67 odst. 2) neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo postoupení věci podle § 71.

Podle ust. § 66 odst. 4 písm. a) citovaného zákona platí, že o odložení věci podle odst. 1 – 3 se vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu. O odložení věci se vyrozumí osoby dotčené jednáním, osoby podezřelé ze spáchání přestupku, jsou-li správnímu orgánu známy; správní orgán tyto osoby nevyrozumí, pokud by to bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo náklady.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Podle ust. § 2 odst. 4 citovaného zákona platí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazu na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Žalobce žádostí o informace podanou s odkazem na zákon o svobodném přístupu k informacím žádal po správním orgánu informaci spočívající ve sdělení právních důvodů, na jejichž základě správní orgán dospěl k závěru, že oznámení o přestupku učiněném policejním orgánem ve věci dopravní nehody ze dne 15. 12. 2014 neodůvodňovalo zahájení řízení o přestupku a ve sdělení právních důvodů, proč byla věc správním orgánem odložena.

V projednávané věci je fakticky základem sporu výklad a aplikace ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého se *povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*.

Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím bylo do uvedeného zákona včleněno zákonem č. 61/2006 Sb. V důvodové zprávě k této novele se uvádí, že „*povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen je poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či části dokumentů*“ (sněmovní tisk č. 991, Poslanecká sněmovna Parlamentu, 4. volební období 2002 - 2006, digitální depozitář, dostupné na www.psp.cz).

Z výše citovaného ustanovení § 2 odst. 4 zákona je patrné, že toto upravuje tři samostatné okruhy situací, jejichž jednotícím prvkem je, že se týkají žádostí o informace, které dosud neexistují, a povinný subjekt by je tedy musel teprve vytvořit, aby mohl žádosti vyhovět (k tomu shodně srovnej také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011 - 70, všechna dále uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Jak dále vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010 - 86, publikovaného pod č. 2128/2010 Sb. NSS, ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat dle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace, již povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat.

Zároveň z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je třeba pojem „vytváření nových informací“ vykládat způsobem, který nebude nepřiměřeně zužovat rozsah ústavně zaručeného práva na informace (k tomu blíže viz např. rozsudek ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010 - 86, publikovaný pod č. 2128/2010 Sb. NSS, rozsudek ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011 - 70, publikovaný pod č. 2493/2012 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011 - 67, publikovaný pod č. 2635/2012 Sb. NSS). Prvním předpokladem, kdy je možné výše uvedenou výlukou použít, je skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším předpokladem pak je, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat. V případě vyloučení uvedených výluk pak dále bude nutno nalézt vhodné rozhraničení mezi situacemi, v nichž půjde toliko o vyhledávání a uspořádání již existujících informací do podoby, v níž je možné je žadateli předat, a situacemi, v nichž sestavení požadovaných informací již bude představovat „vytvoření nové informace“ (k tomu blíže již výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011 - 67, publikovaný pod č. 2635/2012 Sb. NSS).

Krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že povinný subjekt nedisponuje informacemi, které žalobce žádostí požadoval. Ve správním spise je založen záznam o odložení věci ze dne 30. 3. 2015, č. j. MMJ/OD/5704/2015, jehož obsah je citován shora, který však žalobcem požadované informace neobsahuje. V rámci principu dobré správy byl navíc tento záznam o odložení věci v anonymizované podobě žalobci správním orgánem poskytnut. Povinný subjekt zároveň neměl povinnost žalobcem požadovanými informacemi disponovat. Z ust. § 66 odst. 4 zákona o přestupcích vyplývá, že usnesení, kterým byla věc odložena (zde z důvodu, že došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo postoupení věci) se pouze poznamená do spisu. Zákon nevyžaduje, aby takovéto poznamenání do spisu (záznam o odložení věci) obsahovalo právní odůvodnění v žalobcem požadovaném rozsahu.

Jak ze shora citovaného záznamu o odložení věci ze dne 30. 3. 2015, č. j. MMJ/OD/5704/2015 vyplývá, k odložení věci došlo z důvodu, že oba účastníci dopravní nehody označovali za jejího viníka druhého z účastníků, na místě střetu nebyly zjištěny žádné upotřebitelné stopy, podle kterých by se dalo spolehlivě určit, který z řidičů porušil dopravní předpisy a tím způsobil dopravní nehodu. Podle poškození vozidel nelze jednoznačně určit, který z řidičů vybočil a tím ohrozil druhého řidiče; jedná se o boční střet bez výrazného hloubkového poškození, přičemž oba řidiči svou vinu ve svých výpovědích popírají a na místě nebyli policisty zjištěni žádní nezávislí svědci. Na základě těchto úvah dospěl správní orgán k závěru o nutnosti odložení věci postupem ve smyslu ust. § 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích.

Záznam o odložení věci obsahuje zcela dostatečné rámcové a věcné vypořádání se s oznámením přestupku zasláným Magistrátu města Jihlavy policejním orgánem dne 9. 3. 2015. Další hodnocení nad rámec předmětného záznamu, které svojí žádostí žalobce požadoval, by znamenalo vytváření nových informací, kterými povinný subjekt nedisponuje a ani nemá povinnost jimi disponovat. Pro to, aby mohly být požadované informace žalobci poskytnuty, nepostačovalo pouze mechanické shromáždění údajů obsažených ve spisech, ale

bylo by nutné provést další zpracování a nově je vytvořit. Jednalo by se tak o poskytnutí nových informací – právní analýzy postupu správního orgánu. Povinný subjekt nedisponuje informacemi přesně v té formě, v jaké je žalobce žádal a jednalo by se tak o vytvoření nové informace nad rámec zákonné povinnosti správního orgánu.

Postup správních orgánů byl v řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informací souladný se zákonem, s důvody uvedenými v žalobou napadeném rozhodnutí, vedoucí k zamítnutí žádosti, se soud ztotožňuje.

VI. Závěr a náklady řízení

Krajský soud na základě výše uvedeného neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že žalobce, který ve věci úspěch neměl, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. 7. 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu